

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XLVIII. Sancti Patris Benedicti. M.C.LXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

una aliqua domus miserando incendio absumeretur. Jamque flammarum indomita vis & ades duodecim in cineres redegerat; grassatura sensim, ni prohiberetur, eodem impetu ac furore in cetera pagi domicilia; cum agricola sevientis mali acerbitate perterritus mittant e suis, qui ad vicinū Ordinis S. BENEDICTI Monasterium advolarent, opemque ad reprimendā ignis ferociam implorarent. Mittuntur illic Cruces S. P. BENEDICTI quamplurimæ, edibus a flammarum rabie adhuc intactis inferende. Mirum dictu! Ut illata sunt sacra numismata, repressa quamprimum vis omnis maleficiorū est, & ignis, prioris violentiæ oblitus, sevir in domos rusticanas cessavit.

9. Pecoribus lac restituitur.

In tractu Burgundia, jumenta passim plurima, vel in morbos dejecta, vel sanctorum, vicē lactis emittentia, salutaris hujus auxilio Crucis sanata sunt. Quæ singula singularem commemorare, vel ad certū revocare numerū ob rerū gestarū similitudinē, planē supervacaneū videretur. Hoc unū, quod Anno Servatoris 1665. evenit, loco omnium sit. Hospita quædam vaccam habebat male affectā, & quæ quatuor menses integros sanguinē, loco lactis, effunderet. At verò lympham, ex alveola, in quem S. BENEDICTI numisma dejectū erat, cum pecus vix hausisset, mox & sanatae recepit, & lactis optimi purissimi que copia reddidit.

10. Infantulus sanatur.

Infantulus, etiam annū reclinatus in cunas, morbo afflictabatur admodū acri, ac vehementi. Et verò vis doloris eousquē jam excreverat, ut insans sensim respueret lac maternū, nec jam aliud expectarent parentes, quam certā cari pignoris mortem. Ne tamen in salute filio procurandā nihil agere viderentur, accessere consiliū gratiā, cognatorū, quempiā e suis: qui, cum aliud ad manū nihil esset, porrigit Crucē S. BENEDICTI, quam a quodā Patre Ordinis S. BENEDICTI acceperat; hanc jubet, ut infantis collo appendant. Quod cum parentes fecissent infantulū suū salvū & incolumē receperunt, actūs ei sumis gratijs, a quo consiliū tam salubre hausissent. Contigit hoc anno 1666.

11. Maleficium ex fornace calcariā depellitur.

Quidam laterū coctor, cæteroquin felix & artis peritissimus, ad eō caput rerum suarū successibus frustrari ut ignis, etiā inflammatis, nec calcem, nec lateres am-

plius coqueret. Omnium sensus ac vox magicis hoc prastigijs adscripserat. Quare à Patribus Benedictinis expetuntur remedia sacra, porriguntur aliquot Cruces P. BENEDICTI; parietibus officinae calcariæ hinc inde immittuntur, moxque fornax materiem omnem, quæ calcis, qua laterum, ex artificis voto decoxit, nullo deinceps per insequentes annos incantationū maleficio se unquam prodente. Hæc omnia ex relatione RR. PP. Lotharing. Congreg. aliorumque Testimonijs fide dignissimis.

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XLVIII.

Sancti Patris Benedicti. M. C. LXVIII.

Magis opus non est, dum vita est talis, quæ mortales non solum edificet, ut sacri vocamus, sed ipsos rapiat & delectet, immortales. Talis Reverendissimi & amplissimi Augustini Crulay fuit Ursidungensis celeberrimi in Hannonia Monasterij Abbat. Hic Sulpitio Bloisio (de Bloys) pientissimo Ludovici Bloisij æmulo & confanguineo, in Prælatūra succedens talis omnino fuit, quantum reformatissima quævis Monasteria sibi optare possent, qualemque revera requireret BENEDICTUS REDIVIVUS. Ipsa loquantur Cænobii monumenta, ne

quid plus æquo ipsi tribuisse videamur: Talis, inquit, cujus memoria facta opus pigmentari, quasi mel in ore omnium inculcabitur in æternas generationes. Vir ex Virtutibus totus compositus, scientia & pietate summè conspicuus. Reformationem Casinatum cum perpetua à carnibus abstinentia, confirmante Urbano VIII. post multiplices & graves difficultates introduxit. Offensus per sæpe & graviter à resistantibus Reformationi, ita patienter tulit, ut ipse ante Archiepiscopum, qui tales punire decreverat, genuflexus veniam pro eis postularet, aliaque patientiæ singularis exempla ostendit. Parcus sibi, largus alijs, pauperibus hilariter & liberaliter succurrebat. Nihil atrocitate bellorum & aliorum incommodorum absteritus, quominus elemosynas largiretur. Orationi & lectioni sacræ deditissimus, cibi potusque abstinentia se plurimum affligebat. Denique morbo diuturno & gravissimo summa cum animi resignatione patientissimè tolerato, requievit in Domino hoc ipso anno millesimo

Augustinus
Crulay Ab-
bas Ursi-
dungi.

Insigne
Elogium.

Felix ejus-
dem obitus.

mo

mo sexcentesimo quadragesimo octavo; relicta post se dignissima BENE-
DICTO REDIVIVO sacra Religio-
sissimorum filiorum posteritate, in
qua & ipse immortalis appareat, & re-
divivus. *Ex citatis Ursidungi Monumentis.*

Ipso anno 1648. ad præmia primæ-
vi in se resuscitati Benedictini Spiritus
vocatur exultans Joannes Benedictus
Citellus absolutissimæ perfectionis
Monachus celeberrimi & sanctissimi,
Sanctorumque usque hodie feracissimi
Cænobij Cavensis, signis evidentissimæ
sanctitatis illustrissimus. *Ex relatione
authentica R. D. Casimiri Vincentij.*

*Maria de
Belovilla.
re.*

Consenscit paulatim annis Maria
de Belovillare nostræ Montis Marty-
rum Abbatissa juvenescens assiduo, no-
vo vigore ac flore, crescens ac fructi-
ficans quotidie in odorem non solum
suavitatis, sed fructus honoris & hone-
statis, ita ut toto atque amplissimo Gal-
liarum Regno celebre Mariæ hujus no-
men esset, neque sola se fama ejusdem
quaquaversum extenderet, sed genera-
tiones sacre Vitis, longè lateque ex-
porrigerent, ita quidem, ut ex unius
hujus Virginis sacro gremio, ad reform-
ata passim, & reformanda Montia-
lium nostrarum Monasteria, memo-
rabili prorsus ad omnem aternitatem
exemplo, quinquaginta & amplius Il-
lustrissimæ & Generosissimæ Virgines
ad regimen diversorum Monasterio-
rum Abbatissæ & Reformatrices po-
stularentur, & assumerentur; ut nemo
obstupescat satis, fructus tantos, & mi-
rificos quidem, à tantæ perfectionis
Antificibus, imitationis studio ac fer-
vore paulo post in immensum quasi
aucto, ut REDIVIVOS, seu BENE-
DICTUM, sive SCHOLASTICAM, qua-
cumque pervasit Bellovillariensis di-
sciplina, nemo non adverteret divertif-
se, nec hospitium solum quæsisse, sed
sedem stabilisse; Archiducis sã interim
reformationis, in augmentum sanctif-
simæ prolis semper intentâ, semper
sanctè pregnante, semper in Domino
parturiente & pariente, ita ut ducentæ
ac septem supra viginti sacre filia Vir-
gines, emissis solemnissimè Votis Mo-
nachicæ professionis tanta Matris se
sobolem agnoscerent, imo verè esse
comprobarent, & felicissimum ejus-
dem senium coronarent. Hinc exci-
tatus revera tota Gallicana Ecclesia Spi-

*S. Schola-
stica redi-
viva.*

ritus, cui Sanctissimus Pater & Patriar-
cha noster BENE DICTUS servivit; hinc
REDIVIVA diversissimis locis SCHO-
LASTICA prodijt; hinc in vecta ad mi-
raculum, absolutissima Benedictinæ
Regulæ observatio; in Monasterijs
longè illustrissimis, S. Petri Remensi, *Quanti-
tatis Ab-
batissa ne-
riti?*
S. Amandi Rotomagensi, S. Pauli Bel-
lovacensi, Chelensi sive Calensi, S. Fa-
ræ Meldensi, Joariensi, Sanctonensi,
Veolienti, Bellomontensi, Montuilla-
riensi, Vallis Gratiæ, & alijs plurimis,
quæ percensere nimis longum esset &
operosum cum præter hæc plurima
alia & conderet ipsa, mirabili dexteri-
tate atque successu, & de novo à funda-
mentis excitaret. Bellovillariensis vi-
tæ scriptorem audiamus: His & alijs
publicis calculis factum celeberrimum
Beluariensis nomen, omnibus in deli-
cijs, admiratione & laudibus erat. Ad
eam quasi ad Oraculum difficultates
passim emergentes in observantia Re-
gulari, referabantur. Quorquot vasto
sino complectabatur Gallia viros alic-
ujus nominis, omnibus nota, omnibus
probata erat Monmartana (sive Mont-
tis Martyrum) Abbatissa. Frequens
ipsam conveniebat Sanctus Franciscus
Salientis (de Sales Episcopus Geneven-
sis, *monstrante DEO ad eam sedem eve-
ctus*, ut Claudius Robertus celebrat)
eaque hortante & flagitante, concio-
nibus, consilij, colloquijs, monitisque
sanctissimis, Monmortanum Cænobi-
um multoties illustravit, assereus no-
minatissimæ, & zelantissimæ Mariæ
Belvariensis negare aliquid sese, nec
posse, nec debere, &c. Certè exem-
plar non solum omnium, sed miracu-
lum, Abbatissa sanctissima, totam se
promovendæ & perficiendæ Regulari
observantiæ, novellis plantationibus
excolendis, antiquioribus verbo & fa-
ctis in virtute consummandis, omni-
bus promovendis ad apicem perfectio-
nis, Mater omnium amantissima, Ma-
gistra prudentissima, dedit, sollicita in-
primis, ut abundè omnibus necessaria
administrarentur, nullis impensis pat-
cens. Sæpè dum ægra in cubiculo se-
orsim decumberet, ad se obsonia, pa-
nem, vinum, fructus, ipsum jusculum,
aliaque omnia quæ Sororibus in Refe-
ctorio ingerenda essent afferi & præ-
libari curabat, verita ne dum commu-
ni menta interelle non posset, forores
à Cel-

*Quanti-
tatis su-
riti?*

*Miracu-
lum perfe-
ctionis ipsa
Abbatissa.*

*Sollicitudo
pro filia-
bus.*

TRansit ad aeternitatis gaudia ex hâc lachrymarum valle sanctae memoriae Pater F. Joannes Picart, Galus, Cheminionis in Catalaunensi Diocesi, Monasterij Monachus, Vir ex omni genere Virtutum compositus, exemplar absolutissimae perfectionis. Hic à teneris unguiculis Deum diligere & toto corde quarere doctus, optimam Matrem, meliora suadentem libenter audijt & ad omnes se ejusdem nutus direxit. Hâc de nocte, caelo sereniore, puerum extra aedes ducere solita, caelo stellisque commonstratis, illud A postoli identidem congeminavit: *Non habemus, fili, manentem hic civitatem, sed futuram inquirimus. Caelum respice, ibi patria nostra est. & illuc bene vivendo pergendum.* Meminit in omni vita verborum juvenis, & eam piae Matris adhortationem sibi plurimum ad studia virtutum consecranda profuisse, sapius deinceps affirmavit. Monasticum dein habitum in supra dicto Caenobio amplexus, dum minus ad amissimam sanctissimae Regulae omnia observari cernebat, ad altiora aspirans, inde pedes ad Majorem Carthusiam contendit, & quantum potuit precibus & lachrymis, ut susciperetur sollicitavit, nihil tamen obtinuit, quod R. P. Generalis ejus fervorem considerans, utilem & necessarium fore supra dicto Caenobio praevideret, ac proinde, ut in Ordine suo, ad aliorum aedificationem, perseveret, persuasum velle. Proinde bene monenti obsequutus & reversus, post Professionem, Parisios ad studia litteraria missus, ibi per aliquot annos in Collegio, Ordinis sacristam solide diligentem & solertem egit. Tum ad suum reversus Caenobium, & Prior electus maximis se statim meritis commendavit, & de Reformato sollicitus, opera & industria Reverendissimi Domini Abbatis sui Octavij Castellionis, sibi fideliter collaborantis, statum utrumque Monasterij tam in sacris, quam Oeconomicis, in integrum restituit, nullis fractus laboribus, nullis territus periculis, dissolutionis vitae Monachis ad alia loca translatis, à quibus non semel ad Mortem quaesitus, sed à Numine ad aliorum profectum servatus fuit. Mira omnino parsimonia & abstinen-

Joannes Picart Gallus.

Optima
Matris
Filius.

Prior sui
Monasterij
designatus.

Reforma-
tor meritissimus.

Infirmis
ipsa san-
latur.

Edocla de
lucetibus
in Purga-
torio.

Sancta Re-
gula Idea
viva.

à Cellaria, alijsque ministris negligenter. Miranti nonnunquam clarissimae Dominae Ducissae, elegantiam & suavitatem fructuum pomorumque, Religiosis ad mensam sedentibus exhibitorum, & causanti hâc cupidia parum poenitentiam professas decere: respondit Belluariensis, eas esse sorores suas, utpote Ancillas Christi & Sponsas, quibus vesci caelo lapsis dapibus, ipsisque Angelorum bellarijs haud indignum videretur, putrida peccatoribus & corrupta; justis, perfectis, Angelicis, munda & sana, eximiora denique & suaviora optanda & ministranda esse. Infirmis, manibus proprijs, famulabatur, ipsa infirmior, omni modis que earum saluti restituenda cavebat; rogatis saepe & adjuratis Medicis, Chyrurgis & pharmacopolis, ut nullis sumptibus parcerent. Vestes sacras, sacros calices, ornamenta Ecclesiae, campanas ipsas suppetere adhuc, quo Sponsis Christi aegrotantibus secundum sanctam Regulam fieret satis. Constitutis in extremis nulla ope decrat diu notuque, ac si quando fato fungerentur, praeter preces & suffragia domestica, Missas, Communiones, Mortificationes, Peregrinationes varias, pro earumdem requie ab omnibus emendicabat amantissima Mater, unde etiam plerumque de statu subditarum in Purgatorio, & spatio, quo adhuc lustralibus incendijs crucianda erant, certior divinitus facta, in id unum incumberebat, ut quamprimum horrendis cruciatibus vindicarentur & eriperentur. Neque vero minori charitatis aestu, in vivas flagrans, incredibili animi & verborum lenitate, & comitate, omnibus juvandis, & ad profectum spiritualem provehendis intendebat; id curans maxime, ut plus amaretur, quam timeretur, quatenus hâc innocentissima, arte de omnibus bene merita, omnibus prodesse magis quam praesse satagere se demonstraret; utque convenienter Regulae vivere omnes efficacius moveret, ipsa vivam sanctae ipsius Regulae Idaeam sese exhibebat, simplicioribus factis suis Sancti Patriarchae praecpta demonstrans, cunctisque non quod sequendum, sed quo sequendum, praevia exemplorum, morumque luce declararet. *Ex Authore citato.*